Nr. 11. Mielec, dnia 1 września 1929 r. Rok IX.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna urzędowa 6 Zł.
„ „ prywatna 7 Zł.

ODPIS.

Ustawa z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania.

Art. 1. Ustanawia się opłatę na rzecz Państwa od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, przewidzianych w przepisach obowiązujących o nadzorze państwowym nad ogierami.

Opłata pobierana będzie od roku kalendarzowego 1931 włącznie.

Art. 2. Wysokość opłaty od jednego ogiera wynosi 50 zł. za każdy rok kalendarzowy.

Do uiszczenia opłaty obowiązany jest posiadacz ogiera.

Opłata winna być wniesiona najpóźniej do dnia 1 kwietnia każdego roku do zarządu właściwej gminy (art. 5).

Art. 3. Zarządy właściwych gmin (art. 5) prowadzić będą spisy ogierów, podlegających opłacie, oraz pobierać te opłaty. Za czynności te właściwe gminy otrzymywać będą 25 proc. pobranych opłat.

Art. 4. Od opłaty wolne są:

a) ogiery, stanowiące własność Państwa, oraz

b) ogiery, które nie ukończyły 3 lat, licząc od dnia 1 stycznia roku urodzenia konia.

Od opłaty wolne są również ogiery, biorące udział w wyścigach, konkursach i innych próbach koni, z wyjątkiem wystaw i pokazów, pod warunkiem, że ich posiadacze mają poświadczenie, stwierdzające uczestnictwo ogierów w tych próbach.

Poświadczenie wydawać będzie Ministerstwo Rolnictwa.

Art. 5. Posiadacze ogierów, podlegających opłacie, winni ogiery te zgłaszać każdego roku, najpóźniej do dnia 1 lutego, według stanu z dnia 1 stycznia danego roku, w zarządzie gminy właściwej dla miejsca, w którem ogier się znajduje.

Art. 6. Winni naruszenia postanowień art. 5 ustawy niniejszej ulegną karze do 100 zł. lub karze zastępczej aresztu do 3 dni.

Orzecznictwo w sprawach wykroczeń, określonych w artykule niniejszym, należy do władz administracyjnych.

Art. 7, Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministerstwu Rolnictwa.

Art 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Państwa.

L: VIII-85 (wet) 29 Mielec, 21/8 1929.

Zwierzchnościom gminnym w powiecie

do wiadomości z poleceniem ogłoszenia powyższej ustawy dwa razy do roku: w połowie stycznia i w połowie lutego każdego roku, i wzywania właścicieli ogierów nielicencjonowanych do ogłoszenia w Urzędzie gminnym ogierów swych, które przeznaczają do kastracji.

Spisy takich właścicieli i ogierów opisanych według wieku i maści mają Urzędy gminne nadesłać bezzwłocznie do Starostwa. Stanowić one będą materjał do opracowania planu szczegółowego ogłoszenia kastracji ogierów niezalicencjonowanych po gminach.

Zaznaczam, że plan masowego kastrowania wyłącznie przez lekarzy weterynaryjnych- ogierów będzie podany do powszechnej wiadomości w miesiącach zimowych.

Równocześnie polecam Zw. gm. przedłożyć mi wykaz wedle przyległego wzoru do dni ośmiu.

Wykaz kastrowanych ogierów w gminie .... w 1929 r.

Imię i nazwisko właściciela ogiera	Data kastracji	OPIS OGIERA	WIEK	KASTRACJĘ WYKONAŁ: pow. lekarz wet. WP. Kozłowski	miejski lekarz wet. Schlesinger	miśkarz imię i nazwisko

L: 5635 Mielec, dnia 16 8 1929.

Administracja „Gazety Lwowskiej“ zwróciła się do Ministerstwa Sprawiedliwości z zażaleniem na niewspółmierny do lat poprzednich wzrost ilości ogłoszeń bezpłatnych, a w szczególności w sprawach uznania za zmarłego, nadsyłanych przez Sądy z mocy udzielonego stronom prawa ubogich.

Po zbadaniu opinji w tej sprawie prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie i Lwowie, Ministerstwo Sprawiedliwości doszło do wniosku, że główną przyczyną wielkiego napływu wspomnianych ogłosześ jest zbyt łatwe wystawianie świadectw ubóstwa przez naczelników gmin miejsca zamieszkania lub stałego pobytu zainteresowanych stron, które to świadectwa bywają w następstwie potwierdzane przez Starostwa, urzędy stanu cywilnego etc. nie znające bliżej stosunków majątkowych i zarobkowych stron, a polegające wyłącznie na odnośnej opinji naczelników gmin.

W związku z powyższem, polecam P. Naczelnikom gmin, by przy wystawianiu i potwierdzaniu świadectw ubóstwa badali należycie stosunki majątkowe, rodzinne i zarobkowe osób interesowanych, oraz aby wystawiane świadectwa zawierały wszystkie potrzebne daty zgodnie z przepisami §§ 63 i 64 austr. procedury cywilnej i § 4 rozp. z dnia 23.V. 1897 Dz U. R. P. Nr. 130.

L: 89 (wet) Mielec, dnia 19/8 1929 r.

Ze względu na to, że naczelnicy gmin wzlędnie oglądacze zwierząt zgłaszają się w różnych dniach tygodnia i w różnych godzinach po świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt, zaznaczam, że wymienione świadectwa wydawane będą w przyszłości tylko we czwartki, jako dniu targowym od godz. 10-tej do 12-tej. Przy tej sposobności zawiadamiam Zw. gm. że pieczęcie upoważniające oglądaczy zwierząt do wydawania świadectw miejsca pochodzenia zwierząt sąjuż gotowe i należy je odebrać w Starostwie, w biurze weter. w najbliższy czwartek.

L: IV-5616/29. Mielec, dnia 27. 8. 1929.

Podług art. 29 rozp. Min. Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 kwietnia 1929 r. Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 291, rady gminne mają uchwalić szczegółowe instrukcje dla opiekunów społecznych.

Poniżej podaję brzmienie art. 29 cytowan. rozp. i polecam XX przystąpić natychmiast do uchwalenia w mowie będącej instrukcji, którą w dwuch egzemplarzach czysto przepisanych należy przedłożyć Starostwu do dni 15-stu.

Rozporządzenie Min. Pracy i Opieki Społ. z dn. 11 kwietnia 1929 r.

§ 29. Szczegółowe przepisy dotyczące sposobu wykonywania czynności opiekunów społecznych, określą w ramach niniejszego rozporządzenia instrukcje, wydane przez radę gminną (miejską) na wniosek gminnej komisji opieki społecznej, a gdzie ona nie istnieje, na wniosek zarządu gminy. Niezwłocznie po uchwaleniu przez radę gminną, instrukcja ma być przedłożoną do wiadomości władzy nadzorczej danej gminy w zakresie opieki społecznej.

L. IV-5679/29 Mielec, dnia 29/VIII 1929.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wydało zbiór obowiązujących przepisów o opiece społecznej.

Zbiór ten pod tytułem „Opieka Społeczna“ obejmuje ustawę z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej tudzież wydane na tej podstawie szczegółowe ustawy i rozporządzenia, oraz inne ustawy i rozporządzenia, o ile dotyczą opieki społecznej.

Celem Zbioru jest z jednej strony przedstawienie całokształtu polskiej akcji ustawodawczej w zakresie opieki społecznej od chwili odzyskania niepodległości, aż do końca lipca 1929 r., a z drugiej strony ułożenie podręcznika odpowiedniego do praktycznego użytku.

Jako taki, Zbiór ten służyć może do właściwego użytku zarówno osobom, zajmującym się teoretycznie lub praktycznie zagadnieniami, względnie sprawami opieki społecznej, jak i urzędom, załatwiającym sprawy opieki społecznej.

Dla łatwiejszego korzystania ze Zbioru ułożono go działami, zaopatrzono w alfabetyczny skorowidz rzeczowy i w spis rzeczy.

W szczególności Zbiór zawiera następujące działy: 1- ustawę z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej tudzież ustawy i rozporządzenia na podstawie tej ustawy wydane, 2- przepisy o nadzorze i kontroli nad działalnością instytucji opiekuńczych, 3.- przepisy o opiekunach społecznych i o komisjach opieki społecznej, 4.- przepisy o fundacjach i o zatwierdzeniu darowizn i zapisów, 5).- przepisy o stowarzyszeniach, 6).- przepisy o opiece nad macierzyństwem, dziećmi i młodzieżą, 7).- przepisy o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa, 8) - przepisy o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi, 9).- ustawę o darach z łaski, 10) - przepisy o opiece nad weteranami powstań narodowych, 11).- przepisy o opiece nad byłymi skazańcami politycznymi, 12).- przepisy o zaopatrzeniu osób cywilnych, poszkodowanych w związku z działaniami Wojska Polskiego w dniach 12—15 maja 1926 r. 13) - przepisy o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe, 14)- przepisy o wojskowych zasiłkach wojennych, 15).- przepisy o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego, i 16).- przepisy o opiece nad inwalidami wojennymi.

Zbiór obejmuje przeszło 730 stron druku. Cena egzemplarza broszurowego wynosi 12 zł. Zamówienia należy nadsyłać do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej - Wydział Prezydjalny (Warszawa, Plac Dąbrowskiego 1).

Jednocześnie w związku z wprowadzeniem w życie instytucji opiekunów społecznych i Komisji opieki społecznej został wydany osobno, - w celu ułatwienia opiekunom społecznym wykonywania ich czynności - Zbiór przepisów o opiekunach społecznych i o komisjach opieki społecznej, obejmujący około 38 stron druku. Zbiór ten zawiera wyjaśniający wstęp, podstawowe rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z dnia 6 go marca 1928 r rozporządzenie wykonawcze Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 kwietnia 1929 r. zawierające przepisy o wyborze opiekuna społecznego i o sposobie wykonywania tych obowiązków, wreszcie rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1929 r o współdziałaniu policji z opie-

kunami społecznymi. Cena tego Zbioru wynosi 2 zł: Zamówienia należy nadsyłać do księgarni Ossolineum w Warszawie (ul. Nowy Świat 69).

Powyższe podaję do wiadomości w myśl reskr. P. Wojewody Krakowskiego z dn. 19. 8 929 L: OS-2582 z poleceniem zainteresowania się wydanemi pracami, które każda Zw, gm. powinna posiadać w swojej bibljotece.

Starosta powiatowy: w. z. Dr. JEDLIŃSKI.

Zarząd powiatowy.

L: 1925-P-III. Mielec, dnia 19|VIII 1929 r.

Odnośnie do tutejszego rozporządzenia z dnia 30/10 28 L: 4893/III-P i z dnia 15 maja 1929 r L: 1393/III-P. Zarząd powiatowy poleca Zwierzchnościom gminnym przystąpić bezzwłocznie do ściagania zaległych specjalnych opłat drogowych za rok 1926, 927, 928 i do pierwszej raty za rok 1929/30 stosując do upornych płatników kroki egzekucyjne, a to pod osobistą odpowiedzialnością p. Naczelnika gminy. Zaznacza się również, że od pierwszej raty za rok 1929/30 należy pobierać 2 procent miesięcznie zwłoki od dnia 15 lipca 1929, jednak o ile kto płaci obydwie raty naraz do dnia 31/8 br ten jest wolny od procentu zwłoki.

L: II. 1897/29 P. Mielec, dnia 20/VIII 1929 r.

Ze względu na stwierdzone fakty licznych zażaleń z powodu zbyt łatwego wystawiania tj bez należytego poprzedniego zbadania przez naczelników gmin świadectw ubóstwa, miejsca zamieszkania lub stałego pobytu zainteresowanych stron, które to świadectwa bywają w następstwie tego potwierdzone przez Starostwa, urzędy stanu cywilnego etc., nie znając bliżej stosunków majątkowych, zarobkowych stron, a polegając wyłącznie na odnośnej opinji naczelników gmin, wydaje się w myśl reskryptu Województwa L. Sam. 2399/29 z dnia 7.VIII b. r celem zapobiegnięcia powyższym faktom oraz uregulowania sprawy wystawiania świadectw ubóstwa przez Zwierzchności gminne całego tutejszego powiatu na przyszłość następujące zarządzenia i wskazówki a to:

1). Naczelnicy gmin przy wystawianiu świadectw ubóstwa dla stron będą należycie badali stosunki majątkowe, rodzinne i zarobkowe osób zainteresowanych, następnie ażeby wystawiane świadectwa posiadały (zawierały) wszystkie potrzebne daty, a przedewszystkiem każda zainteresowana strona winna wypełnić do tego celu przeznaczony kwestjonarjusz i podpisać się własnoręcznie, stwierdzając tem samem zgodność przywiedzionych przez nią szczegółów.

2). Kwestjonarjusz taki wypełniony przez stronę i podpisany, winien być obowiązkowo przez Zwierzchność gminną przed wystawieniem świadectwa odnośnie do wszystkich zapodanych danych przez stronę, zbadany na podstawie której to dopiero może Zwierzchność gminna wydać lub potwierdzić świadectwa ubóstwa danej osoby.

3). Dochodzenia w tym kierunku winny być z jaknajwiększą ogłędnością, starannością i sumiennością prowadzone, a w szczególności przy obliczaniu i ocenianiu stosunków zarobkowych, dochodowych i majątkowych stron, starających się o uzyskanie prawa ubogich, gdyż kto tylko w takiem świadectwie zamieszcza świadomie nieprawdziwe szczegóły lub potwierdza nieprawdę zawartą w tychże, odpowiada według procedury cywilnej, za wszelkie z tej przyczyny powstałe szkody.

4). Tak dochodzenia, jakoteż wydanie lub potwierdzenie świadectwa ubóstwa stronie, winno uskutecznione być przez Zwierzchność gminną w czasie możliwie najkrótszym, by z powodu długich, przewlekłych dochodzeń lub późnego wydania świadectwa ubóstwa, nie była poszkodowaną.

5). Jeżeli natomiast dochodzenia wykażą, że strona starająca się o świadectwo podała nieprawdziwe szczegóły, lub wznieca uzasadnioną wątpliwość co do ich prawdziwości, należy odmówić wystawienia lub potwierdzenia świadectwa.

6). W wypadku zaś takim, iż szczegóły lub wyjaśnienia podane przez starającego się o świadectwo ubóstwa, których mają udzielić (właściciel domu, pasterz duchowny), względnie przewodniczący gminy wyznaniowej izraelickiej i tp. przed wydaniem świadectwa nie są zupełne lub owe osoby odmówią takiego wyjaśnienia, nie może odmówić Zwierzchność gminna wygotowania świadectwa, gdyż brakujące te szczegóły przez przesłuchanie świadków winna uzupełnić. Zaś w wypadku jeżeli osoby mające oświadczyć czy szczegóły przywodzone przez starającego się o świadectwo są prawdziwe, nie napiszą na kwestjonarjuszu świadectwa ubóstwa swego oświadczenia w tym względzie. Zwierzchność gminna winna zapomoca stosownych wywiadów, przekonać się, bezpośrednio czy okoliczności podane przez starającego się o świadectwo są zgodne z prawdą.

7). Przy wydawaniu świadectw ubóstwa winny Zwierzchności gminne współdziałać: a) z pasterzami duchownemi (przełożonymi gmin wyznaniowych izraelickich) i posyłać im najkrótszą drogą do oświadczenia się, czy okoliczności przywiedzione przez starającego się o świadectwo są prawdziwe.

8). Nie należy natomiast posyłać, jeżeli: a) pasterz duchowny (przewodniczący gminy wyznaniowej izraelickiej) wogóle odmawia współdziałania przy wydawaniu świadectw lub: b) jeżeli jego siedziba urzędowa nie znajduje się ani w gminie ani w pobliżu gminy.

9). Pasterz duchowny (przełożony gminy wyznaniowej izraelickiej) może całkiem lub częściowo potwierdzić prawdziwość szczegółów podanych przez starającego się o świadectwo lub oświadczyć, że szczegóły te są całkiem mylne lub wreszcie oświadczyć, że zmuszony jest wstrzymać się od wydania opinji co do tych szczegółów, ponieważ stosunki starającego nie są mu dostatecznie znane.

10). Jeżeli natomiast pasterz duchowny (przełożony gminy wyznaniowej izraelickiej) odmówi opinji, naczelnik gminy winien stwierdzić to dopiskiem: „Było posłane pasterzowi duchownemu (przełożonemu

gm wyznaniowej izraelickiej) do przejrzenia, lecz wróciło bez żadnej uwagi."

11). W razie odmówienia wydania świadectwa lub potwierdzenia tegoż, uświadomić należy stronę krótkiem podaniem powodów, z rezolucją, napisaną na odwrotnej stronie wniesionej prośby (kwestjonarjusza) o wydanie świadectwa.

12). Rezolucja zawierać winna objaśnienie o prawie podania zażalenia i o terminie wniesienia rekursu do Władz powiatowych I-tej instancji, następnie doręczona stronie wraz z podaniem jak można najrychlej.

13). W wypadku przychylenia się do rekursu, należy niezzwłocznie świadectwo potwierdzić starającemu się i doręczyć razem z decyzją tyczącą się rekursu.

W tym celu dla ułatwienia ażeby te sprawy nie były zapisywane do dziennika podawczego i ujednostajnienia sposobu wydawania powyższych świadectw przez Zwierzchności gminne w całym powiecie, - tutejszy Zarząd powiatowy dostarcza gminom na ich własny koszt odpowiednie księgi świadectw ubóstwa i kwestjonarjusze tychże, któremi li tylko będą się posługiwać: w ten sposób, że po wydaniu oryginału świadectwa ubóstwa stronie, dosłowna kopja tegoż świadectwa czy potwierdzenia również atramentem pisana pozostanie wspomnianej księdze. Za każdy druk użyty na rzecz poszczególnej strony Zwierzchności gminne mogą pobierać kwotę 10 gr. a uzyskany w ten sposób fundusz przeznaczą na pokrycie poczynionego wydatku na księgę i kwestjonarjusz, zaś ewentualną resztę przeznaczą na fundusz gminny.

Po odbiór tych ksiąg zgłoszą się Naczelnicy gmin w Zarządzie powiatowym w czasie najbliższej sesji.

Stosowanie się do wszysikich powyższych zarządzeń, przez p. Naczelników gmin będzie przy każdorazowej lustracji gmin przez Inspektora Lustratora Samorządu gminnego specjalnie badane.

ODPIS.

Zasady obniżania przy pomocy zasiłków Ministerstwa Rolnictwa oprocentowania od pożyczek, udzielanych z własnych funduszów P.B.R. na cele hodowlane.

1). Ministerstwo Rolnictwa przekazywać będzie Państwowemu Bankowi Rolnemu sumy na obniżenie oprocentowania od pożyczek udzielanych przez Państwowy Bank Rolny na cele hodowlane z własnych funduszów.

2). Obniżenie oprocentowania przy pomocy zasiłku Ministerstwa Rolnictwa stosowane będzie w działach pożyczek na: organizację zbytu inwentarza i jego produktów (kapitał inwestycyjny i obrotowy) oraz kupno inwentarza hodowlanego, a w pewnych wypadkach na cele inwestycyjne, związane z hodowlą (np. przy kredytach na cele drobiarskie lub pszczelarskie.) 3). Ministerstwo Roln. przekaże sumy wystarczające na obniżenie oprocentowania dla pożyczek udzielanych na kapitał obrotowy o 3 i pół procent, a dla wszelkich innych pożyczek o 5 i pół proc. Pozostałe procenty wraz z dodatkami administracyjnemi płacić będzie pożyczkobiorca. 4) Obniżenie oprocentowania od pożyczek na cele hodowlane stosowane będzie do wszystkich tego rodzaju pożyczek, udzielonych na podstawie regulaminów ustalonych przez Państw. Bank Rolny w porozumieniu z Minist. Roln. Przy pożyczkach nieobjętych regulaminami przewidującemi zniżkę oprocentowania przy pomocy subwencji Ministerstwa Rol. zniżki mogą być udzielane na podstawie każdorazowej aprobaty Min. Roln. 5) Z sum przekazanych Pań. Bankowi Roln. przez Min Roln Państw. Bank Rolny rezerwować będzie przy wypłacaniu pożyczek odpowiednią sumę, wystarczającą do pokrycia różnicy oprocentowania przez cały czas trwania danej pożyczki dla pożyczek wydanych na okres 5 lat. Dla pożyczek przyznanych na czas dłuższy niż na okres 5-cio letni, rezerwowane sumy będą na obniżenie oprocentowania w ciągu 5 lat z tem, że dalsze obniżenie oprocentowania będzie miało miejsce, o ile zostaną przekazane Państw. Bankowi Roln. odpowiednie sumy i o ile niniejsze przepisy nie ulegną zmianie. Zasiłek na obniżenie oprocentowania nie będzie wypłacany do rąk pożyczkobiorcy. Odpowiednie kwoty, przyznane dla pożyczkobiorcy na obniżenie oprocentowania, Państw. Bank Roln spisywać będzie z rachunków odnośnych działów funduszu hodowlanego na swoje dobro. 6) W razie cofnięcia pożyczki, spowodowanego niewykonaniem warunków, ustalonych przy udzielaniu pożyczek, zarezerwowana a niewypłacona część zasiłku na obniżenie oprocentowania dla danego pożyczkobiorcy, podlega jednoczesnemu zwrotowi. Minister: Niezabytowski w.r.

L: 1784-P-I. Mielec, dnia 14 sierpnia 1929

Zwierzchnościom gminnym (wszystkim)

Do wiadomości udziela Zarząd powiat. w myśl reskr. Woj. z 20 lipca 1829 r. L. Rol. 603 celem podania do wiadomości rolnikom tut. powiatu.

Za tym. Zarząd powiat. Przewodniczący:

W. Z. RYDEL.

Nakładem Starostwa i Zarządu powiat. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński, sekr. Rady pow.
Z drukarni Maksymiljana Fiałkowskiego w Mielcu